

SPARTA

..... do toho!

INTERPOHÁR 1985

LECHIA GDAŃSK	29. 6.
FC CURYCH	20. 7.
LYNGBY KODAŇ	3. 8.

Interpohár je letos jubilantem, hraje se už 25. ročník. Prošel řadou úprav od založení Karlem Rappanem jako výplň letních přestávek v ligových soutěžích. Úvodních šest ročníků se hrálo až do konečného rozhodnutí, pak se zkoušel tzv. „Super Rappan“ s rozdělením mužstev na silná pro pohárový systém a slabší s ukončením soutěže ve skupinách a konečně od roku 1967 se hraje jen ve skupinách.

U nás je proti Interpoháru dost výhrad, především z metodického hlediska, neboť jde o zatížení zápasy v přípravném období. Mnohé názory naopak vyznívají pro tuto soutěž příznivě, a to především proto, že Interpohár umožňuje mezinárodní styk bez většího zatížení vlastní pokladny. Sparta se Interpoháru zúčastnila v letech 1980 - 1982 a letos této příležitosti využívá poctivě. Nutno dodat, že los ji určil soupeře atraktivní i kvalitní zároveň.

Rozlosování 6. skupiny

I. kolo — 29. června

Sparta — Lechia Gdaňsk

Lyngby Kodaň — FC Curych

II. kolo — 6. července

FC Curych — Sparta

Lechia Gdaňsk — Lyngby Kodaň

III. kolo — 13. července

Lechia Gdaňsk — Sparta

FC Curych — Lyngby Kodaň

IV. kolo — 20. července

Sparta — FC Curych

Lyngby Kodaň — Lechia Gdaňsk

V. kolo — 27. července

Lyngby Kodaň — Sparta

FC Curych — Lechia Gdaňsk

VI. kolo — 3. srpna

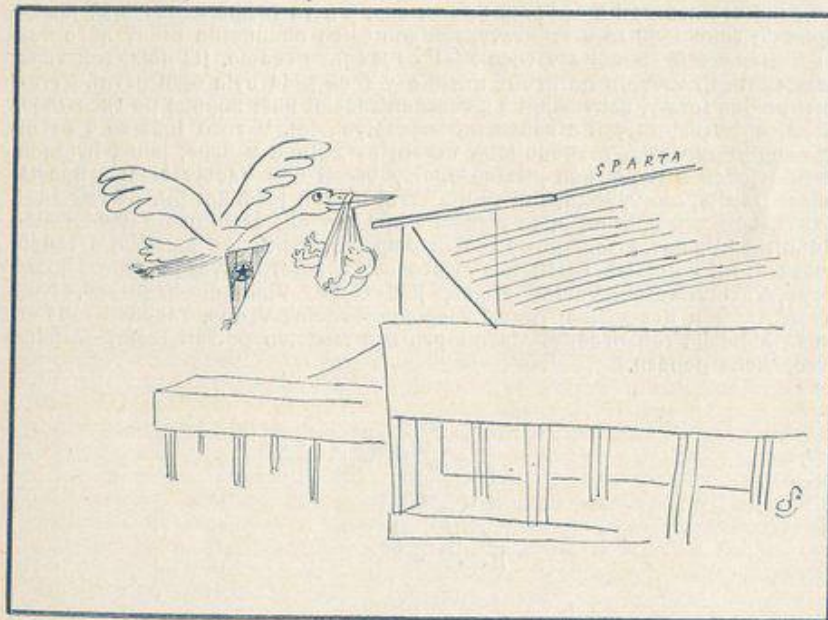
Sparta — Lyngby Kodaň

Lechia Gdaňsk — FC Curych

SPARTA VŽDY MLADÁ

Vznik Sparty je spojen s prosincem 1893 a již v této době se setkáváme se spartánskou kopanou. Tehdy u nás existovalo asi deset fotbalových kroužků, mezi nimiž Sparta brzy získala čelné postavení. Na začátku tohoto století byla již výrazně nejlepším celkem v českých zemích a slavila i první úspěchy mezinárodní. Strůjcem její fotbalové kvality byl zejména legendární střelec Jan Košek, jeden z nejlepších fotbalistů Evropy té doby. Po jeho návratu do Slávie roku 1906 se výkony mužstva snížily k průměru a nová renesance spartánské kopané je spjata až se jmény dr. Karla Peška, zvaného Káča, dlouhá léta nejlepšího centrhalva kontinentu, Václava Piláta, tvůrce populární a fotbalově progresivní české uličky, Fivěbra, Bělky, Hojera, Vanika a dalších vynikajících borců prvního a druhého desetiletí našeho století.

V roce 1912 se Sparta stala vítězem prvé povinné mistrovské soutěže u nás a v době před vypuknutím první světové války projela Evropou, kde za sebou nechávala soupeře s porážkami 0:16 a 0:14 jako např. v Lodži, 0:7 a 1:6, jako např. v Záhřebu atd. Její úspěšné tažení zastavila na dlouhé čtyři roky světová válka, ale již rok 1919 Spartě umožnil vytvořit nové mužstvo, které vešlo do sportovních analů pod názvem Železná Sparta. Tento celek se stal pojmem v celé naší kopané. V letech 1919 - 1923 vyhrál mistrovství středočeské I. třídy, z toho čtyřikrát bez ztráty jediného bodu. Slávu naší kopané tehdy Sparta šířila opět po celé Evropě a když na Nový rok 1921 porazila ve Španělsku FC Bilbao 3:1, napsal zpravodaj listu Gaceta del Norte, že „vidět hrát Káču, Jandu, Piláta, Mazala a celý ten soubor fotbalových umělců znamená pro sportovce totéž co Neapol pro cestovatele. Vidět a umřít. Avšak umřít by bylo přece jen škoda; to by znamenalo už nikdy nevidět Spartu...“

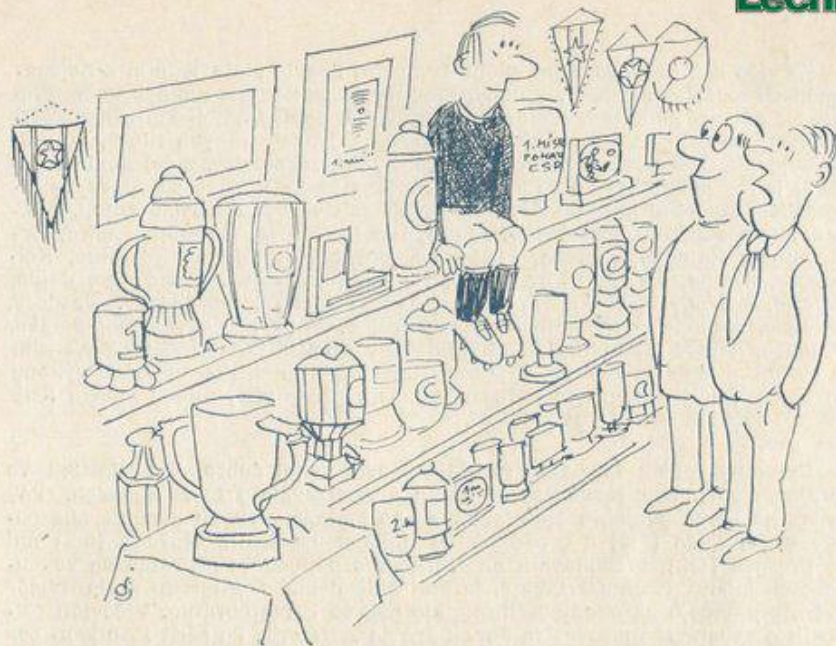
Ta pokračovala ve svém vítězném tažení Evropou. K úspěšnému boji o neoficiální titul mistra Evropy nastoupila r. 1921 proti FC Nürnberg (0:0 a 5:2) a pak proti FC Barcelona. Po vítězství Sparty 3:2 zaválala na barcelonské radnici na počest vítěze československá státní vlajka.

S porážkami 1:2 a 0:2 odjelo z Letné i tehdy nejlepší mužstvo světa, slavný profesionální skotský Celtic, stejně jako v květnu 1925 další tým mistrů světa, National Club Montevideo - Uruguay, který Sparta porazila 1:0.

Rokem významných úspěchů byl pro Spartu i r. 1927. Získala nejen mistrovský titul ČSR, ale dosáhla i vítězství v právě založeném, později tak populárním Středoevropském poháru. Tehdy oslavil svou spartanskou premiéru její pozdější dlouholetý kapitán Jaroslav Burger. Když byla Sparta označena po získání Středoevropského poháru za nejlepší evropské mužstvo, přišla jí výzva k utkání od maďarského Ferencvárosu. Sebevědomí, s nímž Maďaři do Prahy přijeli, se však po jejich porážce 1:4 rychle vytratilo.

Sparta mezitím získávala další domácí tituly a zahraniční úspěchy. To se již v jejích řadách objevovali noví vynikající hráči, jako byl např. Oldřich Nejedlý, Jaroslav Bouček, Josef Čtyroký, Josef Košťálek, Raymond Braine a další. Spartané byli i stálou oporou čs. národního mužstva. Bylo to zcela přirozené, protože Sparta si udržovala stabilní postavení na špičce naší kopané. V ligových ročnících 1935 - 1939 zvítězila s celkovým skóre 251:91. V roce 1935 potvrdila svou formu i vítězstvím v devátém ročníku Středoevropského poháru, když se roku 1930 a 1936 probojovala do jeho finále. Po vítězství 3:2 nad belgickým národním mužstvem v Bruselu r. 1938 ji belgický pondělník Les sports označil za nejlepší mužstvo kontinentu. Jeho komentátor tehdy napsal: „Počínaje Říhou na pravém křídle jsou Češi virtuozové míče. Krátká a přesná přihrání, klamání tělem, rychlost, vtip, náležitá bojovnost - to hlavní znaky skvělého teamu Sparty.“

Druhá světová válka však již Spartu zastihla ve formě kolísavější. Jestliže až do roku 1940 se v mistrovských soutěžích neumístila nikdy hůře než na třetím místě, skončila v roce 1941 - 1942 jako sedmá. Již další rok však znamenal její vzestup na druhé místo a v roce 1944 byla opět první. Trvalější pokles formy, související i s reorganizací naší kopané po roce 1948, nastal až v padesátých a začátkem šedesátých let. V roce 1962 se v první lize zachránila až v rozhodujícím utkání se Žilinou v Brně, jehož hrdinou se stal jeden z nejlepších střelců Sparty všech dob Václav Mašek. Sparta se zachránila, ale výkonnostní útlum trval celých jedenáct let. Až rok 1964 - 1965 ji zastihl opět na mistrovském stoici. Velkou zásluhu na novém vzestupu měl Václav Ježek, který měl k dispozici vynikající mužstvo s řadou hvězd první velikosti. Patřil k nim především Andrej Kvašňák, ale i Josef Vojta, Václav Mašek, Václav Migas, Jiří Tichý, Vladimír Táborský, Ivan Mráz, Antonín Kramerius, Tomáš Pospíchal, Václav Vrána, Tadeáš Kraus a další, kteří již rok předtím získali pro své mužstvo pořízenou trofej Středoevropského poháru.

A to je největší ozdoba naší sině slávy.

V té době Sparta znovu s plným úspěchem pronikala do světa a zvláště její starty na středo a jihoamerických turnajích patří k jejím největším mezinárodním triumfům. V roce 1965 klasifikovali mexické noviny výkon Sparty proti mistru země Americe takto: „V prvním poločase udělala brilantní Sparta z Ameriky karikaturu mistra Mexika. Schopnost Sparty vést útoky v sedmi a v sedmi v zápětí bránit je obdivuhodná. Tvůrcem všeho byl Kvašňák: dokázal zakládat útoky a vypomáhat obraně osobitým, nenapodobitelným způsobem. Je hlavní osou českého motoru.“ Tehdy Sparta podnikla i svůj dosud nejdelší zájezd do Austrálie, na Nový Zéland, do Singapur a do Kambodže, kde sehrála čtrnáct vesměs vítězných zápasů s celkovým skóre 86:11. Výborný dojem však zanechala i při svých cestách po Evropě. Po jejím vítězství na tzv. nočním turnaji v Paříži nabízel zástupci francouzských ligových klubů Spartě za její útok Pospíchal, Mráz, Kvašňák, Mašek a Vrána pětset fiatů.

Spolu se střídáním fotbalových generací, odchodem nejlepších hráčů a trenéra Ježka došlo k dalšímu hlubokému poklesu sportovní formy. Tento stav vyvrcholil v roce 1974 - 1975 kdy Sparta poprvé opustila nejvyšší fotbalovou soutěž. Již za rok se sice vrátila, ale její výkony kolísaly až do konce sedmdesátých let hluboko pod úroveň danou dosavadní tradicí. Teprve potom se stav postupně konsolidoval a Sparta po umístění oprávněným ke startu v Poháru UEFA či v Poháru vítězů pohárů začala znovu hledat cesty do fotbalové Evropy. Podařilo se jí na nich vyřadit ze hry i tak významná mužstva, jakými jsou např. Real Madrid, Watford či Widzew Łódź a po získání svého dvacátého mistrovského titulu a startu v Poháru mistrů evropských zemí v roce 1984 pak brankou svého současného nejlepšího fotbalisty Jana Bergra porazila i Juventus Turin.

Za více než devadesát let svého trvání se Sparta stala jedním z nejznámějších mužstev světa. Byly doby, kdy bývala i jedním z nejlepších na světě. Na domácí půdě je v historickém přehledu daleko nejlepším a nejúspěšnějším československým mužstvem. Získala 20 mistrovských titulů, pětkrát vybojovala Československý pohár, v roce 1984 získala tzv. zlaté double, třikrát je její jméno vyryto na Středoevropském poháru a její síň slávy na letenském stadionu je naplněna množstvím dalších významných trofejí. Jména jejich velikánů, Piláta, Kádí, Jandy-Očka, Fivebra, Hojera, Pernera, Kolentého, Hajného, Silného, Madeiona, Burgra, Čtyrokého, Košťálka, Kolského, Braína, Boučka, Řihy, Ludla, Nejedlého, Koubka, Seneckého, Cejpa, Preise, Vejvody, Horáka, Ročka, Houšky, Hledíka, Procházky, Pazdery, Krause, Tichého, Vojty, Maška, Kvašňáka, F. Chovance, Veselého, Poláka, Caudra, Bergra a mnoha dalších se navždy zapsala do její, československé i evropské historie kopané. V jejich stopách a tradici, kterou svými výkony a bojovným, spartanským srdcem vytvořili, půjde vždy mladá Sparta jistě vstříc neméně skvělé budoucnosti.

Uplynulý ročník 1984-1985 zahájila Sparta velmi dobře. Vyhrála 3:2 ve Vítkovicích, doma rozdrtila 5:0 Žilinu a remizovala 1:1 v Košicích. Pak však na Letné podlehla 1:3 klokanům, po matném výkonu nechala oba body v Petržalce (1:2) a v podzimním finiši neuspěla na Slovanu (0:2) ani v Prešově (1:2). Přezimovala na 4. příčce s pětibodovou ztrátou na vedoucí Bohemians. Plichta 1:1 ve 4. jarním kole doma s Interem vzala téměř všechny naděje na obhájení titulu, ale pak se karta obrátila. Vršovičtí fotbalisté začali „rozhozovat“ a nopak Sparta „střádat“. Po sérii 15 utkání bez porážky se před závěrečným kolem naše mužstvo zásluhou lepšího skóre vrátilo na špici - a s napětím se čekalo na závěrečné duely. Sparta potřebovala v Banské Bystrici zvítězit, ale ani velmi dobrý výkon jí ke kýženému a očekávanému úspěchu nestačil, prohrála 0:1. Avšak Bohemians, kteří měli doma Trnavě „nadělit inzerovanou desítku“ - podlehl rovněž 0:1 !!! A tento „výsledek roku“ ponechal čelo tabulky beze změny, Sparta obhájila titul a i v příštím ročníku bude čs. kopanou reprezentovat v nejvyšší evropské klubové soutěži — Poháru mistrů!

KONEČNÁ TABULKA:

1. SPARTA PRAHA ČKD	30	19	5	6	64:24	43
2. Bohemians	30	17	9	4	58:26	43
3. Slávia	30	16	7	7	59:33	39
4. Ostrava	30	14	11	5	41:23	39
5. Dukla	30	13	6	11	51:40	32
6. Olomouc	30	10	11	9	50:47	31
7. B. Bystrica	30	15	1	14	38:44	31
8. RH Cheb	30	12	6	12	44:38	30
9. Trnava	30	10	9	11	33:39	29
10. L. Košice	30	9	9	12	34:44	27
11. Vítkovice	30	8	10	12	30:41	26
12. Prešov	30	9	6	15	28:46	24
13. Inter	30	7	9	14	25:34	23
14. Žilina	30	8	7	15	26:49	23
15. Petržalka	30	6	9	15	29:47	21
16. Slovan	30	6	7	17	24:59	19

LECHIA GDAŃSK

Fotbalisté Lechie se dostali mezi polskou elitu teprve v posledních letech. V sezóně 1982-83 na sebe upozornili příznivce fotbalu v zemi, když dokázali jako příslušníci II. ligy překvapivě zvítězit ve finále poháru 2:1 nad mužstvem Piasat Gliwice a získali poprvé v historii trofej. Hned v následující sezóně 1983-84 byla cílevědomá práce trenéra Jerzy Jastrabowského s perspektivním mužstvem odměněna zaslouženě postupem do nejvyšší soutěže.

Jediným z hráčů Lechie, který v minulosti už ligu hrál, je čtyřiatřicetiletý obránce Lech Kulwicki. „Hvězdou“ týmu je šestadvacetiletý Jerzy Kruszczyński, který byl se 31 góly králem střelců ve II. lize a jako jediný druholigový hráč si svými výkony zajistil místo v olympijském výběru Polska. O jeho kvalitách svědčí, že se prosazoval i nyní, kdy gdaňští fotbalisté bojovali o záchranu v nejvyšší soutěži (po 27. kole byli třináctí s 22 body). V poslední sezóně patřil mezi deset nejlepších střelců ligy. Jinak má Lechie velmi mladý kádr hráčů, z něhož dvojčata Andrzej a Janusz Wydrowski, Grembocky i juniorský reprezentant Wójtowicz ještě neslavili ani dvacáté narozeniny.

Trenér Jerzy Jastrobowski vybudoval mužstvo hrající moderní útočnou kopanou a největší nedostatek vidí v tom, že talentovaní hráči ve středu pole nejsou dostatečně ostřílení. A právě start v Interpoháru má mužstvu pomoci k tomu, aby získalo potřebné zkušenosti.

LYNGBY KODAŇ

Dánský tým není pro Spartu neznámým soupeřem, střetla se s ním ve druhém kole posledního ročníku Poháru mistrů a o postupu do čtvrtfinále rozhodla po bezbrankové remíze v Praze až vítězstvím 2:1 v Kodani, které zajistily góly Procházky a Grigy zaznamenané v posledních deseti minutách.

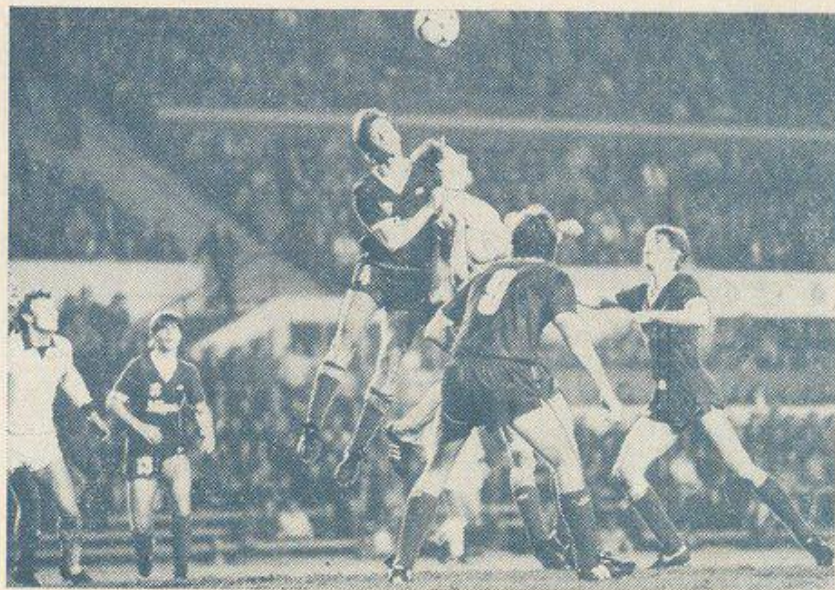
Fotbalový klub Lyngby sídlí v severním předměstí Kodaně, založen byl v roce 1921 a v nejvyšší soutěži hraje až v posledních sedmi letech. Přesto se může chlubit značnými úspěchy. V ligovém ročníku 1981 (v Dánsku se hraje systém jaro - podzim) skončil druhý za Hvidovre Kodaň, 1982 byl pátý, 1983 si zajistil „double“, když získal titul mistra i pohár, a konečně

v roce 1984 se umístil třetí za Vejle a Aarhusem. Na mezinárodní scéně fotbalisté Lyngby teprve sbírají zkušenosti. V Poháru UEFA 1982 - 83 vypadli hned v prvním kole a v Poháru mistrů 1984 - 85 dokázali před střetnutím se Spartou vyřadit pouze albánský celek Labinati Elbasan, který porazili dvakrát 3:0.

V současné době má trenér J. Hvidenose v kádru osm polo-profesionálů a deset amatérů. Představitelé klubu se netají tím, že by při návštěvách tři až pět tisíc diváků nemohli existovat bez podpory sponzorů, jimiž jsou velké podniky. Dresy pro sedm týmů dospělých (z toho šest amatérských) a deset mládežnických družstev kupříkladu dodává pravidelně firma Niké.

V loňském ročníku Interpoháru byl dánský tým ve skupině, v níž vyhráli Bohemians. Skončil poslední se třemi body, které získal doma překvapivým vítězstvím 4:0 nad Borussií Mönchengladbach a remízou 1:1 se švýcarským St. Gallen. S Bohemians Dánové prohráli doma 1:2 a v Praze vysoko 1:5.

Mužstvo Lyngby Kodaň - horní řada zleva: F. Christensen, H. Larsen, Foss-Nielsen, Spangsborg, Bangsbo, J. Larsen, J. Andreasen; střední řada: B. Andreasen, Sorensen, Christophersen, Poulsen, H. Christensen, Lyng, B. Christensen, trenér Jorgen Hvidenose; sedící: Calsgaard, Olczyk, Henrik Bo Larsen, Päckness, Gothenborg, Schäfer, Vilmar.

Záběr z loňského střetnutí Sparta - Lyngby Kodaň 0:0 v Poháru UEFA. Procházka je doslova obklíčen hned třemi hráči soupeře.

FC CURYCH

V ročníku 1983 - 84 skončili fotbalisté FC Curych v nejvyšší soutěži až na dvanáctém místě, když získali ve třiceti zápasech pouze 24 bodů, a vedení jednoho z nejpoblárnějších švýcarských klubů se rozhodlo řešit situaci výměnou trenéra. Vyvoleným nebyl nakonec nikdo jiný, než Václav Ježek, který ve stejné sezóně dovedl fotbalisty Sparty až k titulu mistra.

O úspěšné práci československého trenéra s mladým švýcarským mužstvem svědčí nejen to, že se FC Curych zbavil starostí s udržením v lize a dostal se do první poloviny tabulky (po 28. kole byl se 30 body sedmý). Potvrdil to i zájem představitelů klubu o prodloužení trenérské smlouvy s Václavem Ježkem na další rok, které už bylo stvrzeno podpisy. Tým FC Curych patří ve Švýcarsku k nejpoblárnějším a je mnohonásobným mistrem i vítězem poháru. Poslední mistrovský titul však získal v sezóně 1980 - 81 a od té doby šel s výkony dolů a žil ve stínu svého tradičního rivala Grasshoppers Curych, jejichž vzájemné souboje lze srovnávat s derby Sparta - Slávia.

Mužstvo FC Curych - horní řada zleva: Rindisbacher, Jerkovič, Mautone, Paradiso, Rufer, Aliata, Krebs, Di Muro, Kunderi; střední řada: trenér Václav Ježek, Schneider, Stoll, Fischer, Landolt, Ludi, asistent trenéra Frei, masér Burgemeister; sedící: Schonenberger, Tomare, Hausemann, Grob, Baur, Zürcher, Kraus.

V posledních letech se příliš neprosazoval ani na mezinárodní scéně. I to se zřejmě začalo měnit po příchodu našeho trenéra Ježka. V loňském ročníku letního Interpoháru už hrál FC Curych prim ve svoji skupině, v níž měl kromě maďarského Ferencvárosu a rakouské Austrie Klagenfurt i Spartak Trnava. Připomeňme si, že v Trnavě podlehl 0:2 a v odvetě ve Švýcarsku naopak zvítězil 2:1. V rámci zimní přípravy absolvoval tým Curychu rovněž úspěšný zájezd do Japonska, při němž obstal se ctí i v utkáních s reprezentačním týmem.

Trenér Ježek našel „Kvašňáka“

Jedním ze soupeřů Sparty v Interpoháru je i FC Curych, v němž působí bývalý trenér našeho týmu Václav Ježek. Ještě před vzájemným střetnutím v letní soutěži jsme s ním připravili minirozhovor.

Jak se Vám daří v novém působišti ve Švýcarsku ?

„Buduji v Curychu nové mužstvo. Už před mým příchodem většina zkušených hráčů odešla. Zůstal pouze pětatřicetiletý jugoslávec Jerkovič a přišel Kraus z Bayernu Mnichov, který však má stále problémy se zraněním. Doplnili jsme mužstvo z vlastních odchovanců, což je ve Švýcarsku unikátem. V posledních ligových zápasech hrajeme pravidelně s pěti nebo šesti hráči juniorky, jejichž výkonnost si prověřuji. S výsledky je v klubu přesto spokojenost. Před mým příchodem skončil Curych v lize dvanáctý s 24 body, nyní máme ještě před závěrem soutěže 30 bodů i aktivní skóre a jsme zatím na sedmém místě. To je také umístění, s nímž jsme před zahájením ligy počítali. Při tom jsme až v závěru sezóny ztratili možnost zasláhnout do bojů o účast v Poháru UEFA.“

Co soudíte o výsledcích Sparty v naší lize ?

„Před odchodem do zahraničí jsem tvrdil, že mužstvo Sparty má perspektivu na několik let a to se potvrdilo. V kádru jsou kvalitní hráči, další se ještě budou vracet z vojny. Proto jsem byl spíše překvapen některými podzimními neúspěchy. Za jarní výkony i výsledky si Sparta titul rozhodně zasloužila. Srdečně jí k obhájení loňského prvenství blahopřeji.“

Jak se těšíte na vzájemná střetnutí v Interpoháru ?

„Měl jsem přání, abychom v letní soutěži hráli ve skupině se Spartou a štěstí nám přálo. Věřím, že v Praze i v Curychu přijde na tato utkání Interpoháru více diváků, než normálně. Spartu považuji za favorita na vítězství ve skupině. Mužstvo Curychu je ovšem schopné podat v některých utkáních rovněž velmi dobrý výkon. Věřím, že to bude právě v zápasech se Spartou. Mám pro Pražany jedno překvapení. V Interpoháru budeme zkoušet novou posilu, jedenadvacetiletého Bickela z Bielu, A ten připomíná nápadně Kvašňáka. . .“

JEDNOU PRVNÍ, DVAKRÁT TŘETÍ

Interpoháru se Sparta v jeho bohaté historii zúčastnila zatím jen třikrát. V roce 1980 svoji skupinu vyhrála a v dalších dvou ročnících skončila třetí. Podívejme se na její střetnutí v této populární letní soutěži trochu blíže.

● Premiéra vyšla Spartě na jedničku, když ve Vídni zdolala gólem Jarolíma z 39. min. domácí Rapid 1:0. Stejným poměrem přehrála naše mužstvo na Letné i švýcarský St. Gallen brankou Rašky. A do třetice 1:0 skončil i odvetný duel Sparty s Rapidem Vídeň; úspěšným střelcem byl Chaloupka. Po výhře 2:0 nad St. Gallen na jeho hřišti si náš tým konečně prvenství přiblížil na dosah a svoji šanci proměnil v pěkný úspěch hned v odloženém střetnutí proti holandskému FC den Haag. Po vítězství 2:1 (Chaloupka, Stránský) se už před posledním kolem mohl těšit ze získané prémie 15 000 švýcarských franků. Porážka 1:2 v Haagu jen pomohla domácím k 2. pozici za Spartou.

● V roce 1981 se Spartě naopak moc nedařilo. Naprázdno vyšla hned v prvním utkání proti švýcarskému celku Yong Boys Bern, kterému podlehla 0:1. Výkon i výsledek druhého zápasu Sparty v Norsku napověděl, že by přece jen mohla zopakovat předchozí prvenství. Góly Houšky, Kotala z penalty a Chaloupky zvítězila totiž 3:0 a na hřišti druhého nejlepšího norského celku zanechala velmi dobrý dojem. Po třetím duelu s Molenbeekem se dokonce ujala vedení v tabulce. Hosté se na Letné představili v dobrém světle a dramatický průběh utkání diváky plně uspokojil. Sparta góly nováčka Grigy dvakrát vedla, hosté vždy vyrovnali, ale Chovancova branka 12 minut před koncem rozhodla o vítězství našeho mužstva. Odvetnou část zahájila Sparta proti Yong Boys Bern, ale po porážce 0:1 ve Švýcarsku podlehla po pomalé a nepřesné hře stejným poměrem i v Praze. Zklamání zůstali diváci i v utkání s norským Bryne. Jednoduchým Seveřanům stačily dva úspěšné brejky k výhře 2:0. Závěrečný duel s Molenbeekem na jeho hřišti skončil smírně 2:2, což Belgičanům stačilo k 1. místu a Sparta zůstala třetí.

Griga před brankářem hostů v dramatickém utkání Sparta - Molenbeek 3:2 v roce 1981.

● Jediné vítězství nad polským Pogoň Štětín a znovu až 3. příčka byl spartanský „interpohárový účet“ v roce 1982. A jak tento nezdar vysvětloval tehdejší trenér Dušan Uhrin? „Pro všechny naše mladé a nezkušené hráče to byla vítaná příležitost, neboť právě v mezinárodních utkáních mohou zkvalitnit svůj herní projev. A z tohoto hlediska náš start v Interpoháru byl užitečný, i když jako celek jsme v něm neuspěli. Jediné vítězství, dvě remízy a tři porážky s průměrnými týmy z Polska (Pogoň Štětín), Rakouska (Sportklub Vídeň) a Švédska (Brage Borlänge) není lichotivá bilance. Zápas jsme však hráli uprostřed tvrdé přípravy na nastávající sezónu, často jsme ještě dopoledne trénovali a večer nás čekal některý ze soupeřů. Pak celkem logicky docházelo k tomu, že především v závěru střetnutí se začínala projevovat únava a s ní i neplnění taktických pokynů. Propagaci Sparty naše vystoupení v Interpoháru neprospělo. Šlo nám však v tomto období především o to, abychom na nastávající ligoovou sezónu byli kondičně co nejlépe připraveni.“

● Jakou cestu letos v létě zvolí nová spartanská trenérská dvojice J. Zachar - Vl. Mirka?

**Představujeme
nového
trenéra
Sparty**

**JÁN
ZACHAR**

Narodil se 1. 12. 1936 a je trenérem I. třídy. Svou fotbalovou dráhu začal roku 1953 v dorosteneckém dresu bratislavského Slovanu, vojenské kopačky obouval v Dukle Tábor, s TTS Trenčín postoupil do I. ligy, stejnou radost pak prožil v Třinci, ale nadržené vazivo v koleně jeho závodní činnost v r. 1965 ukončilo. Po marném ročním léčení u dr. Binovského v Bratislavě ho zaujala trenérská práce. V Třinci to byl nejprve mladší dorost, pak „béčko“ v krajském přeboru a od roku 1974 třetiligový Frýdek-Místek. S Válcovny hned první rok postoupil do II. ligy a jako nováček i ve druhé nejvyšší soutěži obsadil se svými svěřenci v ročníku 1975-1976 1. místo, mimochodem před tehdy druhou Spartou !! Rázem se tak zapsal na šestnáctičlennou listinu prvoligových trenérů! Od jara 1978 už byl zase v Třinci, ale když se boj o návrat mezi elitu ukázal být nad síly tehdejšího mužstva, podepsal v roce 1980 na 2 roky smlouvu s Prešovem. Po podzimu 1981 byl Tatran nejlepším slovenským mužstvem, ale cesty J. Zachara mířily znovu na Moravu ...

Nebylo to poprvé, co jste odcházel uprostřed úspěšné činnosti.

Ano, s Frýdkem-Místkem jsem se rozloučil v době, kdy Válcovny byly v čele podzimní tabulky II. ligy. O oboustranné spokojenosti lze hovořit i v Prešově, nicméně v té době bylo mým záměrem I. ligu do Frýdku-Místku vrátit. Ukázalo se to jako neuskutečnitelné, avšak já měl vždy jen vysoké cíle, a proto jsem loni na jeden rok převzal „ztroskotanou“ Zbrojovku Brno. Ke kýženému postupu nám po známém trestu nakonec nestačilo ani bezpečné prvenství v I. NFL, takže si připadám jako hospodář, který zasel, ale nesklízí.

Na jaře jste podepsal dvouletou smlouvu se Spartou. Co pro Vás při tomto rozhodnutí bylo nejdůležitější?

Vysoká serióznost spartanských funkcionářů, kteří mně nejprve sdělili svůj záměr o zařazení na listinu kandidátů a poté přišli s konkrétní nabídkou. Kromě vysvětlení několika mých otázek mně Sparta dala dost času, abych si v hlavě srovnal hlavně velikost odpovědností, která mě z případného souhlasu čeká.

Čím pro Vás byla Sparta v minulosti?

Silným a věhlasným klubem, uctíval jsem ji. Nikdy jsem přitom ani nedovolil snít o tom, že bych ji mohl někdy trénovat. Ostatně na spartanskou trenérskou lavičku jistě nemyslí nikdo „z venkova“. Když se objevila nečekaná nabídka, vysvětloval jsem si ji jako tip mých schopností a zůstalo otázkou, zda dobře zvážím, jestli je v mých silách unést tak velkou zodpovědnost. Měl bych však asi malé cíle, kdybych tuto nabídku nepřijal.

Setkal jste se se Spartou jako hráč?

Dvakrát v Třinci. Dodnes vzpomínám, že zápasy s tímto pražským celkem byly pro nás hráče i diváky bez nadsázky svátkem. A jedna perlička: ve svém životě jsem jako záložník vstřelil jediný prvoligový gól, a to právě Spartě. Bylo to v r. 1964, podařilo se mi vyrovnat na 1:1, ale nakonec jsme na Letné podlehl 1:4.

S jakými pocity a představami na Letnou přicházíte?

S pocitem dostatku síly a obrovským předsevzetím, že ani jedna strana mého působení ve Spartě nebude litovat. Za prvotný úkol si kladu seznámit se s novým prostředím a atmosférou. Zároveň mně jde o to, aby mě ve Spartě poznali především v přístupu k práci i čestným jednáním, kterého se chci dočkat i z druhé strany. Nevěřím „skazkám“, jak je těžké Spartu trénovat. Připouštím však, že není lehké být trenérem Sparty. Na Letnou se těším, a to především proto, že od hráčů předpokládám profesionální přístup. Asi ani není možné (a u mne obzvlášť), aby z jejího kolektivu někdo bral fotbal jako „přidruženou výrobu“.

Část letní přípravy je dána startem v Interpoháru, ale zároveň i nabitým podzimem. Jaké jsou Vaše předsezónní záměry?

Nechci prosit o trpělivost. Byl bych rád, aby můj spartánský vstup byl chápán objektivním názorem na náročnost. Půjdu nám - společně s mým asistentem Vladimírem Mirkou - skloubit letní přípravu tak, aby neutrpěla psychika hráčů a výsledky Interpoháru nedevalvovaly jméno Sparty. Víím, že se bude mluvit o tom, jak náročná je moje tréninková náplň, ale protože už dnes známe své nejbližší soupeře, bude potřeba společnými silami dané úkoly zvládnout. Čeká nás těžký ročník doma i na mezinárodní scéně. A přitom musejí zůstat stejně vysoké cíle, jako v minulé sezóně.

Jak by zněla Vaše otázka, kdybyste byl na mém místě?

Je váš vstup do Sparty projevem zdravého sebevědomí, nebo se domníváte, že nemáte co ztratit?

Prosím, máte slovo!

Největší pohnutkou pro mne byla názorová shoda na fotbal v našich poměrech při společných jednáních s vedením Sparty. Proto si i věřím!

Představujeme nového asistenta trenéra

VLADIMÍR MIRKA

Narodil se 14. 12. 1928, je trenérem I. třídy a nositelem dvou tělovýchovných vyznamenání. Šest let (1958 - 1964) působil jako asistent v Dukle Praha, 7 roků v zahraničí (Kambodža, Tunis, Kuvajt, Kypr) a 5 let pracoval ve funkci ústředního trenéra mládeže. Má za sebou činnost u reprezentačního družstva dorostu, týmu do 23 let, v Teplících, Příbrami a Chomutově. Z lektorské činnosti stojí za zmínku jeho přednášky ve Skotsku a Švýcarsku o systému přípravy juniorů v ČSSR resp. o zkušenostech z mistrovství světa v Mexiku v roce 1970. Podílel se mj. na šesti ligových primátech Dukly, vítězství dorosteneckého celku ČSSR na Turnaji UEFA (dnešní mistrovství Evropy) a dvou druholigových vavřínů Teplíc.

■ Kdy začaly Vaše kontakty se Spartou?

Začátkem letošního dubna, kdy jsem byl dotázán, zda bych měl zájem o místo asistenta trenéra. Po 14 dnech na rozmyšlenou jsem souhlasil, ale v té době šlo jen o předběžné jednání, byl jsem jedním z adeptů. Začátkem května jsem pak byl do nové funkce jmenován. Velmi mě potěšilo, že jsem byl k této práci ve Spartě vybrán.

■ Spartanem jste se stal až letos nebo už dříve?

Klubově jsem neinklinoval nikdy k nikomu, což považuji jako základ trenérské práce. Nicméně do zcela nového prostředí nepřicházím. Ve fotbalovém svazu jsem byl v úzkém styku s V. Ježkem, dlouhá léta spolupracoval s tajemníkem J. Kodešem a také s řadou hráčů se nesetkávám poprvé. Například Caltu a Nováka znám z našeho společného působení v Teplících a Bílek byl na hostování v Chomutově.

■ Kde jste jako trenér získal nejcennější zkušenosti?

Určitě v Dukle jako asistent Kolského, Musila a Vejvody, kteří doslova formovali moji trenérskou dráhu. Pracovat tehdy ve vynikajícím celku vojáků byla pro mne velká škola.

■ Co říkáte dnešnímu mužstvu Sparty?

Je to kvalitní tým předurčený tradicí i současnou výkonností k boji o přední místo v tabulce. Nejvíce se mně Sparta líbí ve chvílích, kdy dostane soupeře pod tlak a snaží se ho překvapit nápaditou akcí či přesnou střelou. Rezervy má ve hře proti zhuštěné obraně, což je však holest celého československého fotbalu.

■ Jak se díváte na start Sparty v letošním Interpoháru?

Ve skupině máme kvalitní soupeře a tím i možnost dobře se připravit a rozehrát na těžké podzimní zápasy v lize, Čs. poháru a v Poháru UEFA. Bude jistě i dost času na obnovení tělesné připravenosti i speciální vyladovací trénink v žádaném objemu a intenzitě.

■ A s jakými představami do Sparty přicházíte?

Na práci se těším. Především v ní chci uplatnit své poznatky nastřádané za dlouhá léta působení v čs. oddílech, v reprezentačních družstvech mládeže a za 7 roků v zahraničí. Rád bych svým podílem přispěl k tomu, abychom s J. Zacharem pokračovali v úspěšném tažení započatým V. Ježkem a Vl. Táborským a spartánským příznivcům přinášeli jen radost.

Program připravili

JAROSLAV PEŠTA a dr. PETR SEKANINA,

snímky Zdeněk Lhoták a archiv, kresby Jaroslav Dostál

Program vydala politickovýchovná komise oddílu kopané Sparta ČKD Praha

Cena 3 Kčs

Vytiskly Tiskařské závody n. p., závod 6, provoz 79 Kralupy nad Vltavou, Zápotockého třída 551

SPARTA

v evropských pohárových soutěžích

Pohár mistrů evropských zemí

- 1965 - 1966:** — Lausanne Sports 0:0 a 4:0, — Górnik Zabrze 3:0 a 2:1, — Partizán Bělehrad 4:1 a 0:5.
1967 - 1968: — Skeid Oslo 1:0 a 1:1, — Anderlecht Brusel 3:2 a 3:3, — Real Madrid 0:3 a 2:1.
1984 - 1985: — Valerengen Oslo 3:3 a 2:0, — Lyngby Kodaň 0:0 a 2:1, — Juventus Turin 0:3 a 1:0

Pohár vítězů národních pohárů

- 1964 - 1965:** — Anarthosis Famagusta 10:0 a 6:0, — West Ham United 0:2 a 2:1.
1972 - 1973: — Standard Lutych 0:1 a 4:2, — Ferencváros Budapešť 0:2 a 4:1, — Schalke 04 1:2 a 3:0, — v semifinále s AC Milán 0:1 a 0:1.
1976 - 1977: — MTK Budapešť 1:3 a 1:1.
1980 - 1981: — Spora Luxemburg 6:0 a 6:0, — Slávia Sofia 2:0 a 0:3.

Pohár UEFA (dříve Veletržní)

- 1966 - :** — Bologna 2:2 a 1:2.
1969 - 1970: — Inter Milán 0:3 a 0:1.
1970 - 1971: — Athletic Bilbao 2:0 a 1:1, — Dundee United 3:1 a 0:1, — Leeds United 0:6 a 2:3.
1981 - 1982: — Xamax Neuchatel 0:4 a 3:2.
1983 - 1984: — Real Madrid 3:2 a 1:1, — Widzew Lodž 0:1 a 3:0, — Watford 3:2 a 4:0, — Hajduk Split 1:0 a v prodloužení 0:2.

Na zadní straně obálky je mužstvo Sparty Praha, které v ligovém ročníku 1984 - 1985 obhájilo titul fotbalového mistra Československa.